

RANDOM HOUSE WEBSTER'S

MIC DICȚIONAR

francez
român

CORINT

PREAMBUL

Acest *Mic dicționar francez-român* reprezintă o variantă, tradusă și adaptată la cerințele limbii române, a lucrării *Pocket French Dictionary. French-English*, publicată de prestigioasa editură Random House în 1999.

Volumul de față cuprinde circa 15 000 de cuvinte-titlu și se adresează în egală măsură celor care încep să învețe limba franceză, cât și celor care doresc să-și perfecționeze cunoștințele în acest domeniu.

În preluarea cuvintelor-titlu din dicționarul publicat de Random House s-a avut în vedere necesitatea indicării cât mai exacte a echivalențelor acestora, raportându-ne permanent la spiritul limbii și culturii române, urmărindu-se să se consemneze, în limita spațiului disponibil, sensurile multiple ale acestor cuvinte, cât și numeroasele sinonime.

Pentru toate cuvintele-titlu cuprinse în dicționar s-a indicat, într-o formă abreviată, categoria gramaticală căreia îi aparțin. Dacă în limba română corespondentele lor fac parte din categorii gramaticale diferite, s-au folosit pentru indicarea acestora cifre romane.

Pentru a i se conferi caracterul unui instrument de lucru cât mai util, în dicționar au fost menționate și cele mai frecvente expresii sau locuțiuni în care sunt folosite cuvintele-titlu, locul acestora în cadrul expresiilor fiind marcat, de regulă, prin folosirea tildei.

Abrevieri

<i>abr.</i>	abreviere	<i>interog.</i>	interogativ
<i>adj.</i>	adjectiv	<i>jur.</i>	juridic
<i>adv.</i>	adverb	<i>lit.</i>	literar
<i>agr.</i>	agricultură	<i>loc.</i>	locuțiune
<i>anat.</i>	anatomie	<i>m.</i>	masculin
<i>aprox.</i>	aproximativ	<i>mar.</i>	marină
<i>arh.</i>	arhitectură	<i>mat.</i>	matematică
<i>art.</i>	articol	<i>mec.</i>	mecanică
<i>astron.</i>	astronomie	<i>med.</i>	medicină
<i>biol.</i>	biologie	<i>metal.</i>	metalurgie
<i>bis.</i>	termen bisericesc	<i>mil.</i>	termen militar
<i>bot.</i>	botanică	<i>muz.</i>	muzică
<i>chim.</i>	chimie	<i>n.</i>	neutru
<i>cin.</i>	cinematografie	<i>neg.</i>	negativ
<i>conj.</i>	conjuncție	<i>nehot.</i>	nehotărât
<i>cul.</i>	termen culinar	<i>num.</i>	numeral
<i>constr.</i>	construcții	<i>num. card.</i>	numeral cardinal
<i>d.</i>	despre	<i>num. ord.</i>	numeral ordinal
<i>dem.</i>	demonstrativ	<i>part.</i>	participiu
<i>depr.</i>	depreciativ	<i>peior.</i>	peiorativ
<i>el.</i>	electrotehnică	<i>pers.</i>	persoană; personal
<i>expr.</i>	expresie	<i>pl.</i>	plural
<i>f.</i>	feminin	<i>pop.</i>	popular
<i>fam.</i>	familiar	<i>pos.</i>	posesiv
<i>fig.</i>	figurat	<i>prep.</i>	prepoziție
<i>fin.</i>	finanțe	<i>pron.</i>	pronume
<i>fiziol.</i>	fiziologie	<i>refl.</i>	reflexiv
<i>fiz.</i>	fizică	<i>s.</i>	substantiv
<i>geogr.</i>	geografie	<i>sing.</i>	singular
<i>geol.</i>	geologie	<i>teh.</i>	tehnică
<i>geom.</i>	geometric	<i>text.</i>	ind. textilă
<i>gram.</i>	gramatică	<i>v.</i>	verb
<i>hot.</i>	hotărât	<i>v.t.</i>	verb tranzitiv
<i>impers.</i>	impersonal	<i>v.r.</i>	verb reflexiv
<i>infor.</i>	informatică	<i>v.i.</i>	verb intransitiv
<i>interj.</i>	interjecție		

A

à *prep.* 1. (*local*) la. 2. până la. 3. în. 4. cu. 5. de.

abaisser *v.t.* 1. a coborî, a lăsa în jos. 2. a micșora, a scădea, a reduce.

abandon *s.m.* abandon, părăsire.

abandonné, -e *adj.* abandonat, părăsit.

abandonner **I.** *v.t.* a abandona; a renunța la. **II.** **s'~** *v.r.* (à) 1. a se lăsa pradă. 2. a se destăinui, a-și deschide inima.

abasourdir *v.t.* a ului, a uimi, a surprinde.

abat-jour *s.m.* abajur.

abattage *s.m.* 1. tăiere, doborâre (*d. copaci*) 2. tăiere (*d. animale*).

abattement *s.m.* deprimare, descurajare, tristețe.

abattoir *s.m.* abator.

abattre **I.** *v.t.* 1. a tăia, a doborî. 2. a dărâma, a doborî. 3. a deprima, a descuraja.

II. *v.r.* 1. a cădea, a se prăbuși. 2. **s'~ sur** a se abate, a se repezi asupra. 3. a se abate de la direcția inițială.

abbé *s.m.* abate; stareț (*la o mănăstire de bărbați*).

abbesse *s.f.* stareță (*la o mănăstire de femei*).

abcès *s.m.* (*med.*) abces.

abdiquer *v.t.* a abdica, a renunța.

abdomen *s.m.* abdomen; pânțece.

abeille *s.f.* albină.

aberrant, -e *adj.* aberant, absurd.

aberration *s.f.* aberație, absurditate.

abîme *s.m.* prăpastie, abis.

abîmer *v.t.* a strica, a deteriora, a distruge.

abject, -e *adj.* abject, josnic, mârșav.

aboielement *s.m.* lătrat.

abolir *v.t.* a aboli, a desființa, a anula.

abolition *s.f.* (*jur.*) abolire, desființare, anulare.

abominable *adj.* îngrozitor, oribil, cumplit, odios.

abondamment *adv.* din abundență, din plin.

abondance *s.f.* abundență, belșug.

abondant, -e *adj.* abundent, îmbelșugat, copios.

abonder *v.i.* 1. a fi din belșug. 2. ~ **en/de** a fi bogat în, a fi plin de.

abonné, -e *adj., s.m.f.* abonat.

abord I. *s.m.* 1. primire, întâmpinare. 2. (*pl.*) împrejurimi. **II. loc. adv.** 1. **d'~** mai întâi. 2. **au premier ~**, la prima vedere, din primul moment.

abordable *adj.* 1. abordabil, accesibil. 2. (*d. preț*) accesibil, convenabil.

aborder *v.t.* 1. (*mar.*) a acostă, a aborda. 2. a intra în vorbă cu cineva, a aborda. 3. a trata, a aborda o chestiune.

aboutir *v.i.* a ajunge la; a se termina la.

aboyer *v.i.* a lătra.

abrégé *s.m.* rezumat.

abréger *v.t.* 1. a scurta. 2. a scurta, a prescurta, a rezuma (un text).

abreuver *v.t.* a adăpa (animalele).

abréviation *s.f.* abreviere, prescurtare.

abri *s.m.* adăpost; refugiu; **à l'~ de** la adăpost de.

abricot *s.m.* caisă.

abriter *v.t.* a adăposti, a pune la adăpost.

abroger *v.t.* (*jur.*) a abroga, a desființa, a anula.

abrupt, -e *adj.* 1. abrupt. 2. accidentat.

abrutir I. *v.t.* a abrutiza, a prosti. **II. s'~ v.r.** a se împovăra, a fi copleșit (*de muncă*).

absence *s.f.* absență, lipsă.

absent, -e *adj.* 1. absent, care lipsește. 2. neatent, distrat.

absenter, s'~ v.r. a absenta, a lipsi.

abside *s.f.* absidă.

absinthe *s.f.* 1. absint, pelin. 2. absint, lichior de pelin.

absolu, -e *adj.* absolut, complet, total, desăvârșit.

absolument *adv.* în mod absolut, cu totul, cu desăvârșire.

absolution *s.f.* 1. (*rel.*) absolvire de păcate. 2. (*jur.*) absolvire, scutire de pedeapsă.

absorbant, -e I. *adj.* care absoarbe, absorbant II. *s.m.* (corp) absorbant.

absorber *v.t.* 1. a absorbi. 2. (*fig.*) a înghiți, a absorbi. 3. (*fig.*) a captiva, a pasiona, a absorbi **s'~ dans** (*fig.*) a se cufunda, a se adânci în.

absorption *s.f.* absorbție.

absoudre *v.t.* 1. (*rel.*) a acorda iertarea păcatelor. 2. (*jur.*) a achita, a ierta de pedeapsă.

abstenir, s'~ *v.r.* 1. a se abține, a evita. 2. **s'~ de** a se priva de ceva (în mod voluntar).

abstinence *s.f.* abinență.

abstraction *s.f.* abstracție.

abstrait, -e *adj.* abstract.

absurde *adj.* absurd, nerațional, aberant.

absurdité *s.f.* absurditate, aberație; prostie, ineptie.

abus *s.m.* abuz.

abuser *v.i.* 1. ~ **de** a abuza de, a face abuz de. 2. a viola, a seduce.

académie *s.f.* academie.

académique *adj.* academic.

acajou *s.m.* mahon.

accablant, -e *adj.* 1. copleșitor. 2. apăsător, sufocant.

accabler *v.t.* 1. a copleși, a împovăra. 2. ~ **de** a supraîncărca (pe cineva) cu.

accalmie *s.f.* acalmie.

accaparer *v.t.* 1. a acapara, a monopoliza. 2. a acapara, a ocupa în întregime.

accéder *v.i.* ~ **à** 1. a avea acces la, a parveni la. 2. (*fig.*) a ajunge, a atinge.

accélérateur *s.m.* accelerator.

accélération *s.f.* accelerare.

accélérer *v.t.* 1. a accelera. 2. a grăbi, a urgenta.

accent *s.m.* 1. accent. 2. pronunție specifică, accent.

accentuer *v.t.* 1. a accentua. 2. (*fig.*) a sublinia, a reliefa; a intensifica.

acceptable *adj.* acceptabil, mulțumitor, convenabil.

acceptation *s.f.* 1. acceptare, primire. 2. admitere, aprobare.

accepter *v.t.* 1. a accepta, a primi. 2. a aproba, a încuviința.

accepteur *s.m.f.* (*jur.*) persoană care se angajează să plătească o poliță.

accès *s.m.* 1. acces, intrare.
2. (*med.*) acces. 3. (*inform.*)
acces.

accessible *adj.* accesibil.

accessoire I. *s.m.* accesoriu.

II. *adj.* accesoriu, secundar.

accident *s.m.* accident.

accidenté, -e *adj.* 1. acci-
dentat (*d. teren*) 2. care a
suferit un accident.

accidentel, -elle *adj.* acci-
dental, fortuit, întâmplător.

acclamation *s.f.* aclamație,
ovație.

acclamer *v.t.* a aclama, a
ovaționa,

accommodant, -e *adj.*
blând, amabil, cordial,
conciliant.

accommoder *v.t.* 1. a aran-
ja, a potrivi, a adapta. 2. a
pune de acord, a concilia.
3. (*cul.*) a asezona, a da
gust.

accompagnateur, -trice
s.m.f. 1. (*muz.*) acompania-
tor. 2. ghid, călăuză (a unui
grup, într-o călătorie).

accompagnement *s.m.* 1.
(*muz.*) acompaniament.
2. (*cul.*) garnitură.

accompagner *v.t.* a însoți, a
conduce, a duce.

accompli, -e *adj.* 1. perfect,
desăvârșit. 2. realizat, îm-
plinit.

accomplir *v.t.* 1. a îndeplui,
a îndeplini. 2. a efectua, a
realiza. 3. a termina, a
duce la capăt. 4. a satis-
face, a îndeplini.

accomplissement *s.m.* înde-
plinire, împlinire, reali-
zare, îndeplinire.

accord *s.m.* 1. acord, înțe-
legere, armonie. 2. **être
d'~** a fi de acord. 3. apro-
bare, consimțire. 4. (*gram.,
muz.*) acord.

accorder I. *v.t.* 1. a pune de
acord. 2. a acorda, a da, a
face. 3. a fi de acord, a
admite. 4. a atribui II. **s'~**
v.r. 1. a-și acorda. 2. a se
înțelege.

accouchement *s.m.* naștere.

accoucher *v.i.* a naște, a da
naștere.

accoucheur *s.m.* **médecin**
~ doctor mamoș, obstetri-
cian.

accouder, s'~ (à, sur) *v.r.* a
se rezema în coate (de).

accourir *v.i.* a sosi iute la
fața locului; a alerga.

accoutumer *v.t.* ~ **à** a
obișnui, a deprinde.

accréditer *v.t.* a acredita.

accro *adj., s.m.f.* 1. (*fam.*) pasionat de ceva. 2. dependent de drog.

accroc *s.m.* 1. ruptură, rupe-re, sfâșiere, agățare. 2. (*fig.*) dificultate, piedică.

accrocher 1. *v.t.* a agăța, a prinde de, a atârna. 2. a rupe, a agăța. 3. a ciocni, a lovi.

accroissement *s.m.* creș-tere, mărire, sporire.

accroître *v.t.* a crește, a mări, a spori, a dezvolta, a extinde.

accroupir, s'~ *v.r.* a se așeza pe vine.

accru, -e *adj.* mărit, sporit, crescut, dezvoltat, extins.

accueil *s.m.* primire, întâmpinare.

accueillir *v.t.* a primi, a întâmpina.

acculer *v.t.* 1. (*fig.*) a încolți pe cineva. 2. (*fig.*) a constrânge, a sili; a împinge.

accumuler *v.t.* a acumula.

accusateur, -trice I. *s.m.f.* acuzator, denunțator. II. *adj.* acuzator.

accusatif *s.m.* (*gram.*) (cazul) acuzativ.

accusation *s.f.* 1. (*jur.*) acu-zare, inculpare. 2. învi-nuire.

accusé, -e *adj., s.m.f.* (*jur.*) acuzat, inculpat, pârât.

accuser *v.t.* 1. a acuza, a învinui. 2. (*jur.*) a inculpa, a acuza.

acerbe *adj.* 1. (*fig.*) aspru, aprig, înverșunat. 2. caustic, sarcastic.

acharné, -e *adj.* înverșunat, îndârjit, aprig.

acharner, s'~ *v.r.* 1. a perse-vera, a continua cu ho-tărâre. 2. **s'~ (sur, con-tre, après)** a se înverșuna (împotriva).

achat *s.m.* 1. cumpărătură 2. cumpărare.

acheminer I. *v.t.* 1. a îndrepta (spre). 2. (*fig.*) a îndruma, a orienta, a con-duce. II. **s'~** *v.r.* a se îndrepta, a se orienta.

acheter *v.t.* a cumpăra.

acheteur, -euse *s.m.f.* cum-părător.

achèvement *s.m.* încheiere, terminare.

achever *v.t.* 1. a termina, a isprăvi. 2. a încheia, a pune capăt.

acide *adj., s.m.* acid.

acidité *s.f.* aciditate.

acier *s.m.* oțel.

acné *s.f.* (*med.*) acnee.